

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **M. H.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2007, č. j. 4 Cad 107/2006 - 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2007, č. j. 4 Cad 107/2006 - 15, byla odmítnuta žaloba stěžovatelky, jíž se domáhala zrušení rozhodnutí žalované obsaženého v jejím přípisu ze dne 21. 9. 2006, č. j.x. Žalobkyně se dále domáhala, aby Městský soud v Praze zrušil veškerá dosud vydaná rasově politická správní rozhodnutí, která porušují její zákonem garantovaná občanská a lidská práva, především rozhodnutí o opakovaném zamítnutí její žádosti zálohy na předčasný starobní důchod.

Městský soud v Praze žalobkyni výzvou ze dne 21. 11. 2006, č. j. 4 Cad 107/2006 – 6, vyzval, aby předložila plnou moc osobě označené v žalobě jako zástupce (S. S.), aby uvedla, které výroky rozhodnutí napadá a z jakých důvodů považuje napadené výroky za nezákonné nebo nicotné a aby formulovala návrh výroku rozsudku jehož se domáhá. Na základě uvedené výzvy bylo soudu zasláno sdělení nazvané „protestní sdělení“ podepsané S. S., které však podle názoru Městského soudu v Praze, neodstranilo soudem vytýkané nedostatky náležitostí žaloby. Žalobkyně nepředložila ani plnou moc udělenou S. S. k jejímu zastupování. Městský soud v Praze tak dospěl k názoru, že nemohl vyjít z toho, že žalobkyně je zastoupena S. S., neboť předloženou plnou mocí zmocnila Š. S. pro zastupování u Evropského soudu pro lidská práva v jiných věcech. Vzhledem k tomu, že žaloba nebyla doplněna, vyšel soud z toho, že směřuje proti přípisu žalované ze dne 21. 9. 2006, který byl k žalobě připojen, a konstatoval, že uvedený přípis žalované není úkonem, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobkyně; jedná se pouze o sdělení, v němž je žalobkyni vysvětleno jak má postupovat v případě žádosti o přiznání starobního důchodu. Městský soud v Praze

uzavřel, že návrh žalobkyně je ze soudního přezkumu vyloučen a proto jej podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., (dále jen „s. ř. s.“) jako nepřípustný odmítl.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s., ve které požaduje, aby Nejvyšší správní soud nařídil Městskému soudu v Praze projednání této věci, aby mohla předložit originální písemné důkazy, které prokazují, že postupovala při svých žádostech o předčasný starobní důchod přesně podle zákona. Dále požaduje, aby Nejvyšší správní soud nařídil žalované vyplatit stěžovateli zálohu na její předčasný důchod od 14. 9. 2006 do 14. 2. 2007. Z důvodu své nemajetnosti požádala stěžovatelka o osvobození od soudních poplatků a konstatovala, že trvá na svém obecném zmocnění S. S. z toho důvodu, že dříve přidělení advokáti nehájili její zájmy a jednostranně se postavili na stranu žalované.

Městský soud v Praze poté přípisem ze dne 16. 3. 2007, č. j. 4 Cad 107/2006 – 23, stěžovatelku vyzval, aby si ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení této výzvy zvolila advokáta pro řízení o kasační stížnosti, nebo doložila své majetkové poměry v přiloženém formuláři „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“ a vyplněný jej zaslala soudu zpět. Současně stěžovatelku poučil o tom, že nebude-li přes tuto výzvu podání ve stanovené lhůtě opraveno nebo doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek (§ 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).

Předmětná výzva byla stěžovateli uložena na poště P. 3 dne 22. 3. 2007. Stěžovatelka předmětnou výzvu osobně převzala dne 4. 4. 2007, což potvrdila vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost se uloží. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

S ohledem na výše uvedené byla uvedená výzva Městského soudu v Praze stěžovateli doručena v pondělí 2. 4. 2007, tedy nejbližší pracovní den následující po posledním dnu desetidenní lhůty od uložení zásilky na poště P. 3, který připadl na neděli 1. 4. 2007. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že výzva Městského soudu v Praze byla stěžovateli

doručena v pondělí dne 2. 4. 2007, když k osobnímu převzetí výzvy stěžovatelkou dne 4. 4. 2007 nelze přihlídnout.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka v soudem stanovené lhůtě, ani později, nereagovala na jeho výzvu k odstranění nedostatku zastoupení advokátem a nepředložila plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka nevyhověla požadavku předepsaného ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka v řízení vystupuje jako osoba bez uvedeného právnického vzdělání, na výzvu soudu však nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla řádně poučena o následcích takové nečinnosti, tj. o možnosti odmítnutí kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatelka nedokládá a ani netvrdí, že by její manžel (S. S.), na němž trvá (ačkoli ani v řízení před Městským soudem v Praze nedoložila řádnou plnou moc udělenou svému manželovi pro řízení před tímto soudem), jako na svém obecném zmocněnci pro zastupování v této věci, takové zákonem předepsané vzdělání měl.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatelky brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud dále důvodnost kasační stížnost nezkoumal.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu